

13.

International
Livsforsikrings-Forening
i København.

Det høje Landstings Skatteudvalg. Rigsdagen.

Efter at være bleven bekendt med, at der i Lovforslaget om den kommunale Skats Beregning er optaget en Bestemmelse om, at der skal foregaa en særlig Beskatning af Beskatning af Beløb, der henlægges til, hvad Lovforslaget kalder „Reservefond“, har undertegnede Bestyrelse for „International Livsforsikrings-Forening“ ment at burde henlede det høje Udvalgs Opmærksomhed paa, at der med Hensyn til dette Spørgsmaal formentlig maa skelnes imellem, om Henlæggelsen staar i Forbindelse med de af Aktieselskaber trufne Bestemmelser uden lovhjemlet Pligt, eller om Henlæggelsen, som for Livsforsikringsselskabernes Vedkommende, er gjort afhængig af Bestemmelserne i Lov om Livsforsikring af 29. Marts 1904, der blandt andet udtrykkelig forlanger, at et i Forhold til Præmiereserven bestemt Beløb skal henlægges til Reserve- eller Sikkerhedsfond for ved Siden af Præmiereserven *at tjene til yderligere Betryggelse for de forsikrede.*

Bestemmelser herom ere ogsaa optagne i det Forslag til Livsforsikringslovens Revision, som for Tiden behandles i den høje Rigsdag. Denne Sikkerhedsfond maa derfor stilles ved Siden af de andre lovpligtige Henlæggelser — Erstatningsreserven og som foran nævnt Præmiereserven —, der rettelig ikke ere gjorte til Genstand for Beskatning.

Ligesom dette Synspunkt maa gøres gældende overfor dansk Livsforsikringsvirksomhed, maa dette ogsaa være Tilfældet overfor de fremmede her i Landet arbejdende Livsforsikringsselskaber.

Inden vi omtale de enkelte Punkter, der ville være af Betydning for Livsforsikringsvirksomheden her i Landet, skulle vi fremdrage den Væsenfs forskel, der med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indtægt er imellem det, der kan passe for *Skadesforsikring*, og det, der kan passe for *Livsforsikring*.

Ved Skadesforsikring beror det paa et Skøn, hvorvidt og hvormeget der skal henlægges til et passende Reservefond, medens Loven om Livsforsikring binder Selskabernes Handlefrihed som foran paavist ved Paabud om bestemt Henlæggelse til Sikkerhedsfonden, der her træder i Stedet for den almindelige Reservefond.

Dette gælder i lige Grad for danske som for de her i Landet arbejdende udenlandske Livsforsikringsselskaber. Præmieindtægten er i alle Lande, hvor der findes kontrollerende Livsforsikringslovgivning, undergivet tilsvarende lovbundne Regler.

I denne Forbindelse maa det være os tilladt at paapege, at det i *Forsikrings-Foreningens* under 21. Februar d. A. til Regering og Rigsdag indgivne Andragende, hvori det anbefales at overgaa til Beskatning paa Grundlag af Selskabernes Brutto-Præmieindtægt, øjensynlig kun kan have haft Henblik paa *Skadesforsikring*; det kan nemlig kun bero paa Erfaringer fra *Skadesforsikringsvirksomheden*, naar der, som det nævnte Andragende udtaler, kan tænkes Tilfælde, „hvor de danske Selskaber kunne komme til at svare 20—25 pCt. af deres danske Forretnings Overskud, medens det samme Overskud, indvundet af et udenlandsk Selskab, kun vilde have haft at tilsvare 5 pCt., nemlig 3 pCt. til Kommunen og 2 pCt. (nu foreslaaet forhøjet til 3 pCt. til Staten“; *noget saadant er nemlig ganske utænkeligt ved Livsforsikring.*

De danske Livsforsikringsselskaber svare nu kun Skat af deres Nettooverskud, hvilket for Aktieselskabernes Vedkommende betyder kun af det Beløb, der aarlig kommer Aktionærerne til gode som Dividende.

Henlæggelser til Sikkerhedsfonden betragtes *ikke* i skatteretlig Henseende som *Overskud*, og denne Opfattelse gør sig ligeledes gældende i det nu foreliggende Lovforslag om den *kommunale* Skat, idet § 16 bestemmer, at for saa vidt Henlæggelser til „Reservefond“, „Fornylsesfond“ eller lignende, hvormed Livsforsikringsselskabernes Sikkerhedsfond absolut maa sidestilles, er *befalet ved Lovgivningen*, ere disse *ikke* skattepligtige; dette Forhold findes ligeledes omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget.